

[Lysholm Christensen]

miske og Monetære Union har lange udsigter. Den tyske forfatningsdomstols afgørelse viser endvidere, at Tyskland kun kan deltage i EU-samarbejdet, når det er et mellemstatsligt samarbejde mellem suveræne stater, der kun afgiver suverænitet på visse afgrænsede områder, og dermed må ideen om EF som forbundsstat være skudt definitivt i sønk.

Vi kan nu koncentrere os om at løse de problemer og udfordringer, som EU-samarbejdet står over for i fremtiden. Det må sikres, at EU bliver mere vedkommende for landenes befolkninger ved at skabe større åbenhed og nærhed i samarbejdet. Det betyder, at der må være mere åbenhed i Ministerrådet og Europa-Kommissionen, rådsmøderne skal som hovedregel være åbne for offentligheden, og der bør gennemføres åbenhed i forvaltningen i overensstemmelse med danske traditioner. De nationale parlamenter må i højere grad inddrages i beslutningerne vedrørende EU.

Det er endvidere vigtigt, at EU-lovgivningen i videst muligt omfang får karakter af en rammelovgivning, der respekterer de enkelte landes traditioner og sikrer, at beslutningerne træffes så tæt på den enkelte borger som muligt. Ministerrådets handlekraft skal samtidig styrkes ved at gennemføre flertalsafgørelser på områder, der efter subsidiaritetsprincippet betragtes som fællesanliggender, og som er i overensstemmelse med det nationale kompromis.

Danmark må fastholde de andre lande på et forpligtende miljøsam arbejde baseret på fælles minimumsregler. Der bør i denne forbindelse arbejdes på, at der indføres en fælles CO₂-afgift i EU.

Der må endvidere arbejdes på en snarlig overgang til et tæt valutakurssamarbejde inden for rammerne af det oprindelige EMS-system med de samme snævre udsvingsgrænser, og selv om Danmark har sagt nej til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, bør vi arbejde for en øget konvergens mellem EU-landenes økonomi; det er en forudsætning for et stabilt valutakurssystem. Danmark bør fortsat arbejde for at gennemføre anden fase af ØMU'en.

Der må gøres en ekstra indsats for at skabe øget beskæftigelse i EU ved hjælp af en samordnet økonomisk politik, og der er da også på det seneste taget initiativer i den retning.

Danmark har allerede arbejdet for at forbedre EU-samarbejdet på disse områder. Der er skabt øget åbenhed i Ministerrådets arbejde, så bl.a. resultaterne af de enkelte afstemninger kan offentliggøres. Danmark har også arbejdet for, at Europa-Parlamentet får bedre mulighed for at kontrollere, hvad der foregår i EU's institutioner.

Det danske Folketing har i en årrække via Markedsudvalget haft indflydelse på den danske EU-politik og viden om EU, og det må være et forbillede for de andre lande, der sikrer en tæt kobling mellem EU og de nationale parlamenter. Via oprettelse af Rådet for Europæisk Samarbejde sikres en grundig Europadebat, der kan være udgangspunkt for en folkelig debat om emnet.

Selv om Danmark i det nationale kompromis har sagt nej til at afgive suverænitet inden for det retlige samarbejde, er det vigtigt, at vi fortsat arbejder for at fremme det retlige samarbejde på mellemstatslig basis, og det er vigtigt, at der gøres en særlig indsats for at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet. Det er også centralt i stigende grad at få samordnet flygtningepolitikken i EU, så flygtninge ikke bliver katebald mellem medlemslandene, et problem, som på det sidste er blevet aktualiseret med de serbiske desertører.

Der kan være mange fordele ved at lade EU-landene tale med én stemme over for omverdenen, hvilket også gælder i udenrigspolitiske sager, men det skal fastholdes, at dette samarbejde har karakter af rådslagninger, for at EU-landene så vidt muligt kan afstemme deres holdninger til vigtige internationale spørgsmål; enighed bør dog tilstræbes i vigtige spørgsmål. I overensstemmelse med det nationale kompromis skal Danmark fortsat stå uden for den såkaldte forsvarspolitiske dimension, og det betyder jo, at Danmark ikke er medlem af Den Vesteuropæiske Union, men følger organisationens arbejde via observatørstatus. Vi finder det altså ikke klogt at sætte det spørgsmål til folkeafstemning i juni til næste år som foreslået af Venstre her i dag.

I forhold til omverdenen må der arbejdes videre for at integrere de øvrige europæiske lande i EU. Danmark må arbejde for, at Sverige, Norge, Finland og Østrig optages som medlemmer hurtigst muligt. Derved vil de danske holdninger i EU-samarbejdet blive styrket.